

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4Tdo/70/2012                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 7610010202                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 15.01.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Emil Bďžoch              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:7610010202.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bďžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 15. januára 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného G. S. a spol., pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005), spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. o dovolaní obvineného G. S. podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Silvie Kollárovej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. septembra 2010, sp. zn. 4 To 80/2010, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. S. sa odmieta.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 6. júla 2010, sp. zn. 1 T 29/2010, bol obvinený G. S. uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005, ďalej len „Tr. zák.“), spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ G. S., M. H., M. N. a I. H. presne nezisteného dňa v mesiaci júl 2004 okolo 09.00 hod. M. N. a I. H. po predchádzajúcej dohode so G. S. a M. H. v G. C. pred predajňou priemyselného tovaru na C. T. č. XX, oslovili N. R. s požiadavkou o zapožičanie peňazí na vyplatenie kaucie za G. S. a M. H., ktorí mali pre pána R. vymáhať peniaze, a ktorí boli pritom zadržaní políciou, čo sa však nezakladalo na pravde a tak ho uviedli do omylu a následne od neho na tento účel vylákali finančnú hotovosť vo výške 2987,45 € (90.000,-Sk), ktorú im toho istého dňa N. R. vyplatil okolo 13.00 hod. na železničnej stanici v G. C., a ktorú sa I. H. zaviazala vrátiť v najbližších dňoch, čo sa však doposiaľ nestalo, čím tak spôsobili N. R. škodu vo výške 2 987,45 € (90.000, -Sk),

2/ G. S., C. Y. a U. K. dňa 27. augusta 2004 v presne nezistenom čase v Y., v požičovni R. na ul. Q. Y. č. X, po predchádzajúcej dohode G. S., C. Y. a U. K., C. Y. zapožičal na 4 hodiny štrbinovú frézu zn. Bosch v hodnote 365,13 € (11.000, -Sk), diamantový kotúč s priemerom 230 mm v hodnote 66,39

€ (2.000,-Sk), vŕtacie kladivo zn. Bosch GBH 7-45 SDE v hodnote 331,94 € (10.000,-Sk), vŕták v priemere 50 mm v hodnote 49,79 € ( 1.500,-Sk) a redukciu ku kladivu zn. Bosch v hodnote 49,79 € (1.500,-Sk), pričom už v čase zapožičania vecí si bol vedomý, že ich nevráti, tieto odovzdal U. K., ktorý ho k požičovni aj doviezol, pričom U. K. veci následne odpredal, čím tak spôsobil majiteľovi požičovne H. X. škodu vo výške 863,04 € (26. 000, -Sk).

Podľa § 37 Tr. zák. súd u obvineného G. S. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 35 ods. 2 Tr. zák., pretože mal za to, že trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bardejov z 18. mája 2005, sp. zn. 1 T 3/05, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo 16. novembra 2005, sp. zn. 5 To 22/05, v trvaní 9 rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do III. NVS a súčasne uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky je dostatočný.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného N. R. a poškodeného H. X. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 29. septembra 2010, sp. zn. 4 To 80/2010, boli odvolania obvinených G. S., M. H. a M. N. proti vyššie uvedenému rozsudku okresného súdu podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Obvinený G. S. písomným podaním doručeným okresnému súdu 15. augusta 2012, podal prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Silvie Kollárovej proti uvedenému uzneseniu krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie, ako i rozsudok okresného súdu vo vzťahu k jeho osobe zrušil a prikázal Okresnému súdu Spišská Nová Ves, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v tom, že okresný súd dôkazy a okolnosti skutkovej povahy ktoré vykonal, nesprávne právne a skutkovo vyhodnotil a teda ich nesprávne posúdil. Na základe nesprávneho vyhodnotenia a posúdenia dôkazov prvostupňovým súdom, nebol v rámci trestného konania a získaný a vykonaný taký dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania trestnej činnosti. Poukázal na to, že o jeho vine bolo rozhodnuté bez toho, aby sa prvostupňový a tiež odvolací súd zaoberali odstránením rozporov vo vykonaných dôkazoch, v dôsledku čoho postupovali v rozpore s ustanoveniami § 2 ods. 10, 12 Tr. por. Obe napadnuté rozhodnutia sú tak postavené na nezákonne hodnotených dôkazoch, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Argumentoval aj tým, že výrok napadnutého uznesenia je nepreskúmateľný a nepresvedčivý, nakoľko z neho nie je zrejmé, či senát krajského súdu zamietol jeho odvolanie v celom rozsahu alebo len zamietol jeho odvolanie vo vzťahu k bodu I/, resp. 2/ napadnutého rozsudku. Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia len prevzal konštatovania okresného súdu a v podrobnostiach na ne odkázal, bez toho, aby podrobne zanalyzoval výpovede spoluobžalovaných, svedkov a poškodeného N. R. z hlavného pojednávania a odstránil rozpory v ich výpovediach, čím porušil jeho ústavné právo na spravodlivé súdne konanie a súdnu ochranu vo vzťahu k odôvodneniu súdneho rozhodnutia. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 75/09-98.

Poukázal tiež na porušenie zásady rovnosti zbraní, nakoľko krajský súd vzal za preukázané tvrdenia len jednej zo strán konania, bez prihliadnutia na závažné okolnosti uvádzané druhou procesnou stranou.

Namietal ďalej aj to, že neprišlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., nakoľko mu nebolo preukázané úmyselné konanie.

Obvinený G. S. v ďalšej časti dovolania podrobne analyzoval vykonané dôkazy a poukazoval na rozpory

vo výpovediach jednotlivých svedkov, v dôsledku ktorých boli a aj naďalej pretrvávajú pochybnosti o jeho vine, čo malo byť v jeho trestnej veci dôvodom pre aplikovanie zásady in dubio pro reo.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného G. S. na vyjadrenie okresnej prokuratúry, ostatným spoluobvineným, ako aj poškodeným. Žiadna z týchto procesných strán sa však v stanovenej lehote k podanému dovolaniu nevyjadрила

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Najvyšší súd ďalej vo veci skúmal existenciu dovolateľom uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod v posudzovanom prípade naplnený nebol, a preto je dovolanie potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Pokiaľ ide o dovolacie námietky obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Výkonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Najvyšší súd dospel k záveru, že Okresný súd Spišská Nová Ves vykonal dokazovanie zákonným spôsobom v rozsahu postačujúcom na ustálenie skutkových okolností, čo následne potvrdil aj Krajský súd v Košiciach.

Dovolateľ ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov oboch súdov vo vzťahu k výpovediam svedkov, či spoluobvinených a

poukazuje na rozpory vo výpovediach jednotlivých svedkov, v dôsledku čoho podľa jeho názoru nebol náležite zistený skutkový stav.

Z uvedeného je nepochybné, že dovolanie podané obvineným z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách. Ide tak o námietky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto dovolací súd na ne nemohol prihliadať

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa však vo vzťahu k uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. zaoberal právnou námietkou obvineného G. S. poukazujúcou na nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, nakoľko podľa jeho argumentácie sa v trestnom konaní nepodarilo preukázať naplnenie subjektívnej stránky trestného činu podvodu.

Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdmi nižších stupňov dovolací súd zistil, že okresný súd rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom, keď obvineného G. S. uznal vinným zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, 2 Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., nakoľko správne dospel k záveru, že obvinený G. S. spoločne s ostatnými spoluobvinenými konali v priamom úmysle (§ 4 písm. a/ Tr. zák.) obohatiť sa na úkor poškodených, ktorých sami uviedli do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Neobstoja ani dovolacie námietky obvineného G. S. o porušení práva na spravodlivé súdne konanie, či zásady rovnosti zbraní. Najvyšší súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého uznesenia jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom trestného konania a krajský súd v ňom v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por. uviedol skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Pokiaľ sa odvolací súd plne stotožnil s dôvodmi prvostupňového rozsudku a v podrobnostiach na ne odkázal, nemožno len na základe tejto skutočnosti považovať bez ďalšieho skúmania jeho rozhodnutie za arbitrárne.

Pokiaľ ide o namietané porušenie princípu rovnosti zbraní, Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že tento je súčasťou širšej koncepcie práva na spravodlivé súdne konanie a okrem iného vyžaduje, aby každá z procesných strán mala primeranú možnosť predložiť svoje návrhy za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie než podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje druhá strana. Dovolací súd zistil, že v posudzovanej veci bol uvedený princíp dodržaný, nakoľko obvinený G. S. mal možnosť navrhnúť, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu. Samotná skutočnosť, že súd výpovede obvinených G. S., M. H., M. N., I. H. a C. Y. vyhodnotil ako účelové a zavádzajúce nie je porušením princípu rovnosti zbraní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.